

Krönika

Honom ska vi ha!

Kurirens krönikör Pelle Blohm vill se Sören Cratz som ny tränare i Örebro SK

I morgon spelas den sista allsvenska herrmatchen för året på Eyravallens hatade konstgräsmatta. Som det utvecklats sig på slutet betyder den ingenting, förutom standarduttryck som ”vi ska avsluta snyggt” eller ”det är viktigt med en fin avslutning inför nästa år”. Sant är att det spelar ingen som helst roll hur det slutar, det enda som betyder något är att ÖSK är sportsligt klara för den högsta serien till nästa år. Det laget gjort på slutet är väldigt imponerande. Att i ett så pressat läge vinna tre raka matcher, varav två på bortaplan, tyder på mental styrka. Eller är det ren ilska som plockat fram vad som krävts?

Turbulensen har varit extrem i laget, motsättningarna mellan majoriteten av spelarna och tränarduon har varit mycket ansträngd. Hela säsongen har det tisslats och tasslats om att inte allt stått rätt till och allt kom ut i ljuset i och med misstroendeomröstningen mot Stefan Lundin, som slutade 17-6 i favör för den negativa utröstningslådan. En omröstning som spelarrådet fick skulden för fast den blivit beordrad av styrelsen att utföra den. Detta nekade styrelsen till en början till.

Efter ett tag fick de ansvariga i styrelsen gå till Stefan Lundin med mössan i hand och be om ursäkt. Skadan var dock redan skedd. Lundin hade sett ut sina offerlamm och börjat inkvisitionen i truppen. Vilka var med och vilka var emot? Det blev som vanligt i fotbollsklubbar och precis som jag tidigare skrivit om. De starka verbala budbärarna i spelarrådet fick ta smällen, de svaga vågade inte stå upp för sina åsikter. Om jag förstått saken rätt så har det varit ett herrans liv i klubben men alla bestämde sig för att jobba vidare för lagets bästa och göra det dom får betalt för. Men det ska bli mycket intressant att se vad som händer efter Landskronamatchen på lördag. Jag tror att det finns många med uppdämda aggressioner som vill ut i det fria.

Det kan bli rejält livat framöver, men det kan även bli locket på. Allt handlar om på vilken sida ÖSK:s styrelse ställer sig. En in-

Stående ovationer. Stefan Lundin är på väg till BK Häcken. Ersättare till Lundin bör bli Sören Cratz enligt Pelle Blohm. ”Han hyllar enskilda spelare inför lagkamrater och i media, men han kan även skälla när det inte är bra. Framförallt är han allergisk mot spelare som inte tar sitt ansvar beroende på lathet” menar Kurrens krönikör. Här ses Cratz som Helsingborgstränare, hyllad av Söderstadions Hammarbyfans, något som gjorde att Cratz var tvungen att lämna HIF.

FOTO: SCANPIX

tressant detalj från de senaste matcherna är de citat från spelare och tränare som jag läst. Tränarna har berömt sig själva för det enorma jobb som gjorts och spelarna har har i sin tur berömt laget och sagt att det är dom på planen som gjort jobbet. Ingenstans har jag sett orden, ”vi gjorde det tillsammans”. Kan det vara en tillfällighet? Jag tror inte det. Sprickan är avgrundsdeep mellan spelartruppen och tränartrojan.

Den stora frågan blir hur ÖSK ska gå vidare i den här frågan. Man sitter ju i en riktig sportslig och ekonomisk fälla. Blir Stefan Lundin kvar riskerar laget att bli av med flera spelare som står för rutin, stabilitet och klubbkänsla. Samtidigt kan inte ÖSK sparka tränarna, det tillåter inte ekonomi. Det alla kan hoppas på är förstås att allt fixar sig på den naturliga vä-

gen. Denna väg kan vara att Stefan Lundin hoppar på ett annat tåg som dykt upp på stationen. Detta tåg kan bli Häcken som nu har bekräftat att klubben tagit kontakt med Lundin angående nästa år. Jörgen Lennartsson som tränat Häcken i två år har accepterat ett jobb som assisterande tränare för U-21 landslaget vilket gör att Häcken behöver nytt blod. Stefan har dessutom redan varit tränare en gång i tiden för Hisingsgänget från Göteborg. Jag tror det vore bäst för både Stefan Lundin och ÖSK om han fann ett nytt jobb.

Det som hänt under säsongen har öppnat sår som blir väldigt svåra att läka. Jag tror inte heller att den ledarfilosofi som Stefan Lundin står för, passar in i en klubb som ÖSK. ÖSK behöver öppenhet och glädje. Man behöver en tränare som klarar den nya tidens krav av att vara en människa som kan handskas med media på ett bra sätt. Stefan Lundin föraktar media, han verkar se alla inblandade som fiender. Jag tror inte heller att hans auktoritära ledarskap går hem i ett modernt samhälle. Människor ska byggas upp och ta egna initiativ in-

te tryckas ner till att bli som dresserade hundar. Flera röster inifrån klubben har bekräftat att det inte får finnas några stjärnor i laget, ingen får sticka ut från gruppen och vara lite bättre än någon annan. Allt handlar om kollektivet, den gråa massan. Gör ditt jobb, gör det bra så får du smisk sen för att du inte ska tro att du är större än någon annan.

Jag har länge undrat varför de svartvita spelarna jämnt låter som förprogrammerade robotar i intervjuer. Nu har jag förstått att spelarna kan bli utskällda om dom har en avvikande åsikt, en åsikt som inte passar in i det kollektiva tankesättet som styrs uppifrån. Hur ska någon kunna prestera bra fotboll i en sådan miljö, hur ska det kunna bli en glädje att spela fotboll i ett sådant klimat? Det blir bara smussel, viskningar, tassande på tårna och smygande längs väggarna. Thomas Ravelli uttalade sig i veckan om förändringen i IFK Göteborg från kvallag med Stefan Lundin till guld kandidat med Bosse Johansson. Han sa att glädjen hade återvänt till Kamratgården.

Glädjen behöver även återerövrats till Eyravallen och mannen som ska göra det tycker jag är Sören Cratz. Sören är perfekt för uppdraget i en klubb som ÖSK. Han har i alla föreningar utom Helsingborgs IF fått spelarna på sin sida, beroende på att han lyfter varje enskild individ. Han hyllar enskilda spelare inför lagkamrater och i media, men han kan även skälla när det inte är bra. Framförallt är han allergisk mot spelare som inte tar sitt ansvar beroende på lathet. Gör man sitt yttersta men ändå spelar dåligt kan han ge beröm för det. Sören är som en väckelsepredikant, när man går ut på planen efter hans peptalk känner man sig som den mest privilegierade spelaren i världen. Däremot kan hans träningsar vara rätt enformiga och jag är inte säker på att han är den bästa när det kommer till utveckling av unga spelare. Men där har ÖSK Urban Hammar, även Peter Johansson som vet hur det ska gå till. Cratz är inte heller styrelsernas favorit, då han sällan ger sig in i det umgänget. Sören Cratz är spelarnas man. En man som lyfter individer.